

विषयः :- "समाज माध्यमात्रां स्थाधीनम्"

माध्यममयं समाजम् ।

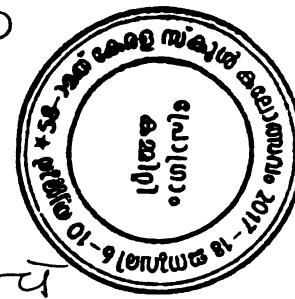
प्राचीनकाले आदिममानवः अकानबन्धगेत शोषितः
आसन। तत्समये न आषा आसीत न धैर्यकारः। तत्य
मनो॒ उच्चनाय किमपि मार्गं न लभति स्मा। अनन्तरम्
आदिममतुष्याणां कालावृत्तविकासेन विविधाः दृष्टि:- अनुभवाः
इत्यादीनां संयोगान बहुविधाः आषा, क्रित्ति, दृष्टान्ताः
एव समाजनायकानां च महत्सृष्टिः अस्माकं समाजे अभूता
श्यापयितु, क्रय-विक्रयार्थी, लोकोत्तर परिक्रान्तं अभिजितु
-य एकम् उलममाणि सर्वत्र अन्वेषयति। फलस्वरूपेण
माध्यमानां उत्पत्तिः अभवत्। माध्यमाः लोकोपकाराय
अनेकाः मनो॒ उच्चनाकाः एव वैकानिकाः। विषयाः अस्माकं
समीपे कथियति। माध्यमानां सदुपयोगेन विश्वरक्ष्याणां
भवति परब्लृ तत्य दुरुपयोगान विश्वस्य विनाशं
-य अवलीति कर्य न विस्मात्मः। यमूहस्य विकासाय
दृष्टापूर्णे प्रयत्नं करोतुं अप्य महात् प्रस्थानः
स्थिरलक्ष्यः अवति।

अस्माकं भास्तव्ये अद्युता अनर्जिलः, झାଇ-ଗ-
ପାକଯନ୍ତରଃ। इत्यादीनां मनुष्यविभିତୀଣां वିଭୂତां उପଶୋଭା
-ଦିନିଷ୍ଠାତି। नଭାସ୍ତ୍ରକାମାନିं गତିं ପ୍ରାପୁବଲି। ଆବାଲବୃଦ୍ଧି

सर्वे जनाः, पंडिताः, पामराः, द्विकः, पतितः, स्त्रियाः
 सर्वे 'केयसलुक् वारुसप्' उत्थाधीनां अनियन्तिः
 शूला उपयोगं कुर्वन्ति | 'दृलिविष्ट' इत्थाधीनां गुहोप-
 कार वच्छूलां योग्यानः अपि प्राधान्यं अर्हति। अद्य जनाः
 लोकविकानप्राद्यर्थं केवलं कर्मित्वा चलनेन इन्द्रासनपर्यन्ते
 हनुं शक्ताः भवन्ति। किमपि विषयं भवेत् एव
 माध्यमाः जनाय देहाति। माध्यमाः लोकान्तर, केषान्तर,
 शश्चागन्तर परिचयय च उपकुर्वन्ते।

सदृपयोगः माध्यमस्य जनहितं हि कुर्वन्ते।
 यदि कर्मिविष्ट विषयास्पदः दृष्ट्याः वर्तते चेत्
 अनायासेन अन्तर्जालपठनेन नान् दृष्टीकर्तुं वयं शक्तुमः।
 दृष्टेषागमने अतीव उपकारप्रदाः भवन्ति माध्यमाः।
 अपरिचितं द्यात्, अथवा दृशं सन्दर्शयति चेत्
 तत् द्वैतस्य सामूहिक, चजनीतिक, सास्कारिक, प्राकृतिक
 मूल्याणां क्रान्तं वयं प्राप्नोतुं शक्तुमः। अपि च अनेकः
 वान्धवाः, पतिपत्न्योः, मिटि-पुत्राः, अग्रज-आबुजाः,
 विभिन्न देशे विद्युता अनायासेन आषणं कुर्वन्ते
 अस्य प्रभागाणां। देशस्य, धर्माजस्य कर्मद्वैतः, विकाराशेत्रः,
 गतागतश्वेत्रः, आर्थिक द्वैतः, एवं विद्याश्यासश्वेत्रोऽपि
 माध्यमाणां पूर्णप्रयोजनं कुर्वन्ता भूविकस्ति भविष्यन्ते।

एतत्समरण समाजे माध्यमाणां सदृपयोगेन
 अठोकाः प्रयोजनाः एवं कल्पाणकारकाः, विकसन-
 कर्मियाः पद्धत्याः आविष्टविष्टन्ते।

ସୁରକ୍ଷାରୀ ମାଧ୍ୟମର୍ଥ୍ୟ ବିନାରକାରୀ ମୁଦ୍ରି ଚ
 ବ୍ୟାକ୍ ଦୁଷ୍ଟମାଣାଃ । ମାଧ୍ୟମାଣୀ ପ୍ରଚରଣେ, ପ୍ରସରଣେ ଏ
 ଅଛି ଅମାଜ୍ ଅନେକାଃ ୨୦୨୫ମୁଦ୍ରଣ ବିନାରକାକାଃ କାର୍ଯ୍ୟାଃ
 ପ୍ରଚଳନେ । ବିଦ୍ୟାବିଧିଃ ଅଭିମାଧ୍ୟମୋପଯୋଗେ ଦୁଃଶୀଳାଃ
 ଆଜିନି । 'ଦୁଃଶୀଳାଯା' ଅଭିମାଧ୍ୟମୋପଯୋଗ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକମ୍ବ୍ୟା
 ଅମାଜ୍ ଅମାଜ୍ ପୁର୍ଣ୍ଣକ୍ଷେତ୍ର ନ ଅବଲି । କ୍ଷୟ ଭାଷଣ
 ନ କରୁବା ଅନେକାଃ ହିତିଚପୁରୁଷମାର୍ଜେଣ ଭାଷଣ କରୁନ୍ତି ।
 ଏବେ ବିଦ୍ୟାଜ୍ୟାସର୍ଥ କବାଟ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣକ୍ଷେତ୍ର ଅନାବିଦ୍ୟାଃ
 ଦୁଃଶୀଳ ପ୍ରଚାରଣ କୁରିଲିଃ ମାର୍ଗ ତଥାସାଂ ଶୈଶବ ଗତିରୀ
 ଧିକ୍ ଦୁଃଶୀଳ ଅବଦ୍ୟାଃ । ବାଲକାଣୀ ବାୟନାଶୀଳ ଘରତି ।
 ଅନୁସରଣୀଙ୍କିଳାଃ, ଦୁଃଶୀଳ ଚ କୁରିନ୍ତି ତଥ୍ୟ ପାତାଳେ ପତିତାଃ
 ଅବଲି । ଉଚ୍ଚ ଅନାଦୁଃଶୀଳ, ଧର୍ମ, ଜୀବନ ଇତ୍ୟାଦି ଆଫଟ-
 ଶିପାଚାଣୀ ବୋଷଣ କୁରିଲି । ହିତିଚାଣୀ ଅନାବିଦ୍ୟ
 ନାନ ଚିତ୍ରାଣୀ ପ୍ରଦ୍ୱିଷିତ ଦୁଃଶୀଳ କୁରିଲି ମାଧ୍ୟମୋପଯୋଗମ୍ବା ।
 ଏବେ ଧନୁସମ୍ପାଦନାମ୍ ଦୁଃଶୀଳାଣୀ ପ୍ରଚରଣ,
 ଅପି ଚ ଗାନ୍ଧୀ, ମଧ୍ୟ ଇତ୍ୟାଦିତା ଲହାରିବଦ୍ଧିତୁଣ୍ଠା
 ପର୍ଯ୍ୟା, କ୍ରୟ-ବିକର୍ଷମିପି ମାଧ୍ୟମୋପଯୋଗେ ଅଧୁନା କୁରି
 ଶାଖାରେ । କେବଳ ମାନ୍ୟିକୋଣାଭବତ୍ତୁକ୍ଷେତ୍ର ଅମାଜ୍
 କୋନପ୍ରକଃ ମାଧ୍ୟମ ଦର୍ଶିତି । ଚଲଚିତ୍ରାଣୀ ଦୟୋଧବାକ୍ୟ
 ଥିଲୁଣ୍ଡ୍ୟ ଭୁବିକଷନ ହି । ପଞ୍ଜୁ ତଥୀଃ ପ୍ରଚାରଣ
 ଅଧୁନା ଅମାଜ୍ ଦୁଃଶୀଳାଃ, ଦୁଃଶୀଳାଃ, ଦୁଃଶୀଳାଃ ଚ
 ବନ୍ଦିତି । ଚଲଚିତ୍ରାଣୀ ହିତିଚାଣୀ ଦୁଃଶୀଳାଃ ଅସେଂକୃତ
 ଦୁଷ୍ଟ୍ୟାଃ, ଏବେ ଘରାଃ ପ୍ରଦ୍ୱିଷିତ ପ୍ରଦ୍ୱିଷିତି ।

वारीयो द्वर्वा पीड़ित - लहौरिवस्तुः इत्यकिं काम -
स्नोधवर्धकाः समाजनारकाः श्रुथाः अलंकृतोति । फिलपट्टी
अपि याष्ट्रविकाभिनोदृष्टवाहुकाः समाचाराः कुलभाः
इव । समाजः विनायकारी माध्यमस्य दुश्चारहस्तानां
क्रीडावस्तुः भूत्वा तस्य इत्यनं कुर्वते करोति अद्य ।
लोकस्थिति किं करणीयः किं त्रैकरुपीयः इति विवेकः
नष्टोऽन्तः । अर्वाः माध्यमानां फलस्वरूपेषैव इति
वयं → श्रुद्धेयमाणाः ।

इति माध्यमाः एक हृष्टेग याष्ट्रस्य विकासं
करोति एव अनेकेण तस्य विनायं करोति । परब्दु तस्य
प्रवर्तनहेतुः वयं सर्वे अवति । माध्यमाः स्वविकासाय
या स्वविनायाय किनपि न कुर्वते । जनाः तस्य
उपर्योगेण हि भवते करोति । आधुनिककाले माध्यमाः
भूम्यां समुद्रमध्येण कृत्वा तस्मात् भव्याः लहौरेण
समाज विनाशं कुर्वते करिष्यते । त्रिः संस्कारं वयं
वक्तुं उक्तुमः माध्यमाः समाजे बहुविद्वेन स्वाधीनं
आजीति । तस्मात् अकृष्टाः तस्य उपर्योगेन, प्रयोगेण
ये महान् परिवर्तनाः समाजे विशज्जिते । आधुनिकयुगे
नहारीकरकरणान् अनीतिं इदं प्रस्थानं मनुष्यस्य उपकारे
प्रजीवकरणे करोति ।

वास्तवे समाजं माध्यमादिष्ठिं भूत्वा कर्मनिश्चिं
अवेत । तस्य पूर्णिकरणे उपर्योगां कृत्वा बहुविद्वाः
नीकं कल्याणकारकाः कार्याणि समाजे अनायामः
वयं । एताहृष्टाः समाजः अधिवेशनं नाम

महात्म्यकारे न पतिता वापत्त्यपूर्णः,
 सुदृष्टः, सुलक्षणयुक्तः, वेपर्योधः भवेत्।
 तत् समाजे आर्थिक, ~~जैविक~~ राजनीतिक, आधिकारिक,
 वैज्ञानिक, श्रोतिक, मूल्याः सदा विद्यमानाः भवेत्।
 अस्य समाजस्य कीर्तिः लोके सर्वे आचर्यतारे
 परिपूर्णः भवेत्। एवत् यमां मुवन्मोहकः, भुवनपति
 औं वा सर्वभग्निं प्राप्नोत् भवेत्।

इत्यतत् यमाजनिभाणं माध्यमाणां सुन्दर
 योग्यानेत् हि भवेदिति वर्यं त् विद्यमानः। विद्यव्रिद्धिः
 आधिकार्याः “कात्तिरूपावृत्ति” तस्य मृत्यमृद्ग
 नामकः पुस्तके माध्यमस्य तुलना एकं भूख्यातु
 करोति। तस्य हृष्टाने माध्यमः एकं सुविकर्त्ता
 शङ्कुं भवति। तत् राष्ट्रे अनेकाः नीर्थीः, भनोरम्भक
 स्थानाः, वित्रप्रदूर्जिणाः, मध्यथलाः, वेद्यालयाः इति
 सद्य सर्वं कुपि संस्कृताः संस्कृत व्यागाः विद्यमानाः
 भवन्ति। तत् गतव्याः जगाः हि कस्मिन् व्यागे
 संवर्क्षीयन् कार्यं इति विद्यन्यं कुर्वन्तः। अथवा
 वेद्यया मनुष्यः कार्याः करोति। न तस्य प्रेक्षाः
 अपवा बलात्काराः। अतः समृद्ध्य ~~द्वृगीतिः~~
 केवलं माध्यमाणां एव कार्याः, परतु मनुष्याणां
 एव योग्यानाः अस्मिन् कर्मणि प्रव्याह्यमर्हति।

इति ~~अग्रमोर्णिण~~ माध्यमाणां
 व्याधीणाः यमाजे पवति। यमाजः तस्य

पूर्विपभोगात् विकालितः रुद्रं जनाः शुस्त्रोष्टं
आवितवला०। माध्यमा० लोककल्पापाकार्ता०
अवति ।

"माध्यमामयं अमाजं, मधुरमयं यमाजं अवति
इति सर्वघमतम्"

"जप्तु खस्तुतं, जप्तु मनुकुलं ॥

